

ЦЪРКВАТА В ЕДИН ГРАД

Богослужение на 8 септември, неделя, сутрин.

Водещ: Ниази Мохтасеб

Проповед: п-р Данаил Игнатов

Презентация: Яница Неделчева

СЛАВОСЛОВИЕ

ПРИЗИВ: Лука 12:22-32

Молитва

Песни : Твоята слава (ЕП 40)

ОТВЕТЕН ПРОЧИТ 6 (Пс 34:1-16)

Песен: Велики Боже (ЕП 18)

Кратко свидетелство : Ниази Мохтасеб

ПРОЧИТ: Посланието към Колосяните 1:1-8

Молитва: За болни и страдащи, за християните в Сирия, за България, Отчет наш.

Песен: В този момент (ЕП 501)

ПРОПОВЕД

Изпращане на студенти от Африка – 2 песни

Съобщения: Редовни богослужения и други; заседания на Духовния съвет и на Настоятелството, на 9 септември, понеделник, 19 ч.; групата на подалите заявления за членство – първа среща на 11.09, сряда. в 19 ч.

Песен : Самото основание на Църквата (ЕП 586)

Събиране на дарения и Молитва за даренията

Песен: В този момент (ЕП 501)– 2 куплет

БЛАГОСЛОВЕНИЕ

План на проповедта

1. КОИ ХОРА СА ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА В ЕДИН ГРАД?
 - Които следват поучението на Христовите апостоли (1:1)
 - Осветени в Христос (1:2)
 - Верни на Христос (1:2)
 - Участници в живота на местна църква със специфични дарби и специфични проблеми
2. СВИДЕТЕЛСТВА И ОТЗИВИ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЦЪРКВАТА (1:3-4/ 8)
 - Вярa в Исус Христос (1:4)
 - Любoв към светиите (1:4)
 - Любoв в Духа (1:8)
3. БЛАГАТА И ПРИВИЛЕГИИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЦЪРКВАТА (Кол1:2б/5-8)
 - Благодат и мир от Бога (1:2б)
 - Достъп до превъзходно образование (1:5с,6с,7)
 - Превъзходно познание на Божията благодат (1:6с)
 - Живот с надежда (1:5а)
 - Наследници на небесни блага(1:5б)

ЦЪРКВАТА В ЕДИН ГРАД

П-р Данаил Игнатов

Скъпи братя и сестри,

Свидетели сме на това, че въпросът за ролята на църквата в обществото се поставя все по-често и по-настоятелно. Въпросът се задава и извън църквата и във църквата. Това очевидно е свързано с задълбочаващата се политическа и морална криза. Още по-предизвикателно би трябвало да звучи въпросът за ролята на църквата в един град. В този случай, не може да разсъждаваме с общи абстрактни понятия, а много по-конкретно и по-отговорно.

Но за да можем ние, вярващите, да говорим по тази тема, трябва да си изясним един друг въпрос. Въпросът за състава на църквата в един град.

1. КОИ ХОРА СА ЧЛЕНОВЕ НА ЦЪРКВАТА В ЕДИН ГРАД?

В Посланието на апостол Павел до църквата в град Колос (Колоса) можем да открием непреходните насоки за размисъл и даване на отговор. Ето няколко важни критерии, които трябва да възприемем, за да кажем кои хора в един град могат да се определят като членове на църквата:

- Които следват поучението на Христовите апостоли (1:1)
- Те са осветени в Христос (1:2)
- Те са верни на Христос (1:2)
- Те участват в живота на местна църква. Всяка местна църква се изявява със специфични дарби в тялото Христово. Всяка местна църква има и специфични проблеми.

1.1. Нека запитаме най-напред: От къде разбираме, че определението за членство в Христовата църква е следване на поучението на Христовите апостоли?

Предполагам, че всички вие получавате непрекъснато какви ли не писма, рекламни листовки, вестници, съобщения на вашата стена във „Фейс-бука“. Някои, от тях пазите, други изхвърляте или изтривате. Пазите тези, които считате за важни, пазите тези, които са ви ценни.

Ние не знаем, колко подобни послания е писал апостол Павел. Знаем поне за едно, че е било изпратено до църквата в Лаодикия, но се е загубило (Кол 4:16). Дали се е загубило някъде по пощата, или лаодикийците не са положили достатъчно усилия за да го съхранят, не знаем. Но каквато и да е причината за тази загуба, лаодикийската църква е загубила едно безценно ръководство на вяра и живот, в по-продължително време. Може би това е и една от причините в книгата Откровение нейния ангел да бъде наречен „нито студен, нито горещ“ (Отк 3:15). А Колосяните не са го загубили. Колосяните са следвали поучението на Христовите апостоли и са предали това поучение за обща полза на Църквата през всички векове.

Колко страшно е това! Да притежаваш посланията на Христовите апостоли, да притежаваш Евангелието и да не го пазиш. Да не го следваш защото си го загубил, или защото подценяваш неговата непреходна стойност. Защото си го забутал в последния дял от времето на деня си, до който все не можеш да стигнеш.

Краткият отговор на поставения въпрос е : Определението за членство в Христовата църква е пазене на поучението на Христовите апостоли, така както колосяните са го приложили и предали на всички поколения в църквата до наши дни.

1.2. Апостол Павел казва за членовете на Църквата, че те са осветени, те са святи (хагиос) в Христос. Те са различни от невярващите в един град защото са новородени, родени от Божия дух. Защото са избрани за Бога в Христос. Защото смисъла и посоката на живота им е Божията слава, а не просто биологично съществуване и участие в живота на един град. Защото, освен че спазват правилата на лоялни граждани, те са граждани на Божието царство. А това гражданство е придобито въз основа на един договор на специални отношения с Вечния Бог наречен Завет на благодат. Завет с правото да се ползваме от всички привилегии на граждани една Нова цивилизация, която настъпва на Земята. Цивилизация на правда и свят начин на живот. Този Завет отразява самата Божия святост. Тези, които участват в този завет по необходимост трябва да бъдем святи. Просто, не можем да бъдем други!

Не можем ли?

Не можем!

Във дните, в които живеем виждаме вълни от бежанци да навлизат на територията на България. Сега можем да осъзнаем, по-ясно, каква е привилегията да си български гражданин в България и колко е тежко на един чужденец търсещ убежище у нас. Някои от тях попадат първо в затвора, защото са пресекли нелегално границата и са нарушили законите на нашата страна. Те може да са много добри хора, хора в нужда към които трябва да проявим милост, но същевременно са нарушители на Закона.

1.3. Е, да, нашето членство в Църквата и нашата святост приемаме чрез вяра и верност към Господ Исус Христос.

Така се обръща апостол Павел към членовете на църквата в Колос :

- До святите и верни братя в Христос, в Колос (1:2)

Така отговаряме на условието на Завета на благодат – с верност към Господ Исус Христос. Вярата ни води към святост. Верността към Господ Исус ни задължава да изпълняваме Неговите заповеди и да се стремим да Му приличаме. А заповедите Му не са тежки. Най-„тежките” две Негови заповеди са да развием дарбата наречена Любов. Тази дарба е не е само онази естествена способност на нормалните хора да обичат близките и приятелите си. Става въпрос за специален дар, свръх естествена способност на родените от Божия Дух да обичат Бога, да обичат и приятелите и неприятелите си, да обичат Христовата Църква.

И тук искаме да подчертаем, че дарът Любов засяга по особен начин отношения ни с Христовата църква. Любовта ни към Христовата църква се изразява не само по духовен и емоционален начин. Нашата любов към Църквата се изразява и в приемане на Христовите заповеди за пазене на видимия ред в нея. Сам Бог, в Своята любов към нас, е изявявал през всички исторически епохи Своя Завет на Благодат по определен ред, със определени видими знаци: Дъгата в облака по времето на Ной за избавените от потопа, обрязването заповядано на Авраам и неговото потомство, царско помазване по времето на Давид и неговото потомство и накрая – водното кръщение, знак на Новия Завет чрез жертвата на Господ Исус Христос.

Накратко можем да кажем: членове на невидимата всемирна Христова църква са всички приели с покаяние и вяра спасителната Божия

благодат в името на Исус Христос. Но сам Господ Исус ни заповядва да покажем – по видим и недвусмислен начин - на света и пред целия Космос тази Благодат с водното кръщение. Водното кръщение е видимия знак на участието ни в Завета на Благодатта с цената на Христовата жертва, знак на нашето членство във видимата Христова църква.

1.4. Това достатъчно ли е?

Достатъчно е, ако се ограничим само с основния първоначален въпрос за нашето спасение.

Там е работата, че освен, кръстени в името на Отца и Сина и Святия Дух, членовете на Христовата църква са участници в живота на местна църква със специфични дарби и специфични проблеми. Живеят при определени географски, исторически, социални условия. Живеят в конкретни градове и села. Колосяните – в Колос, софиянците – в София. Апостол Павел е писал до различни църкви, в различни градове на римската империя. В неговите послания можем да открием както вечните истини за Спасение и свят живот, така и препоръки към местните църкви, които изпитват специфични трудности. Колосяните от I век, са били под силното влияние на някои юдействащи учители, които са ги възпитавали в показно благочестие, строго спазване на празници и човешки правила. Ние, вярващите от София от XXI век, може би отиваме в друга крайност, като злоупотребяваме със свободата, която Христос ни е дал.

Препоръките на апостол Павел са свързани с духовното израстване на вярващите. Свързани са с едно по-задълбочено познание на Бога. Свързани са със способността да се различава истинското Евангелие от лъжеученията и развиване на съпротивителни сили срещу греха. Тези препоръки изискват от вярващите да не бъдат „дечица по ум”(I Кор 14:20), да не бъдат „деца, завличани от...човешка заблуда и лукавство”(Еф 4:14), а „пълнолетни по ум”. Свързани са с осветение, посвещение и служение. Да участват в служение, според духовната дарба, която всеки роден и кръстен от Святия Божий дух християнин получава. От членовете на църквата се изисква да спазват реда установен в местната църква и да отдават почит на нейните духовни водачи и да ги подпомагат в нейното ръководство¹. От членовете на местната църква се изисква да събират финансови средства за поддръжка на делото на благовестието и за помощ на бедните². Накратко, от членовете на Христовата църква се изисква духовна зрялост. Тази зрялост се изгражда постепенно. Никой от нас не е съвършен, но има достатъчно белези, по които местната църква трябва да разпознава тези, които я имат в известна степен и да ги насърчава, като ги въведе тържествено в правото и задълженията да служат. За това, в историческото развитие на много евангелски църкви се е въвела една полезна практика наречена членство в местна църква. То се установява в потвърждаване на изповед на вяра и тържествено заявление – завет пред църквата за отговорно участие в нейната дейност според Словото и

¹ „И ви молим, братя, да признавате тези, които се трудят между вас като ваши настояници в Господа и ваши увещатели и да ги почитате твърде много с любов заради делото им”. (I Сол 5:13)

² „Господ е наредил проповедниците на благовестието да живеят от благовестието”; „В първия ден на седмицата всеки от вас да отделя според успеха на работите си...”(I Кор 9:14, 16:1); „...да помним сиромасите...”(Гал 2:10).

според установения в църквата ред. Това включва и право на глас в управлението на църковните дела и, евентуално, промени в този ред.

Някои братя изказват резерви към тази форма на видимо членство, понеже не откриват библейски указания.

Не е съвсем така. Макар и да нямаме точно такава форма на приемане на членство спомената в Библията, там можем да открием някои примери, които ни насочват към това. Членството в местната църква е израз на посвещение и израз на доверие за служение в нея, в града в който се намира или някъде на друго място. Свещениците в Стария Завет се освещаваха и помазваха за служение. Царе се помазваха за служение. Апостолите и техните ученици се ръкополагаха с пълномощията на местни църкви като благовестители и мисионери. Ние, ако сме святи и верни членове на Христовата църква, ние сме наречени свети и царско свещенство, царство от свещеници. Призвани да бъдем съслужители на Господ Исус Христос, Който е първосвещеник, пророк и цар над цялото Творение. Ние сме натоварени и изпратени да градим устоите на Божието царство преди всичко в нашия град. Неговата воля е това да става преди всичко чрез местните църкви.

Има още един аспект по тази тема. Видимата Христова църква включва и невръстните деца на вярващите според Божиите обещания. Но родителите са задължени да възпитават тези деца така, че, от ранна възраст да се запознаят с най-добрият приятел Исус. „Бог е обещал на родителите...че Той ще смята техните деца включени в Завета и следователно в Неговото царство и в Неговата Църква и че след това желае да ги направи живи членове на Завета”, съответно съзнателни и отговорни членове на видимата и невидимата Църквата.³

В увода на своето послание апостол Павел заявява с радост, че чул много добри отзиви за членовете на църквата в Колос. Това е много важен показател.

2. СВИДЕТЕЛСТВА И ОТЗИВИ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЦЪРКВАТА (1:3-4/ 8)

Апостолът изброява няколко от тях.

- Вера в Исус Христос (1:4)
- Любов към светиите (1:4)
- Любов в Духа (1:8)

Може да това да звучи доста банално. Но нека забележим, че други хора, вероятно братя и сестри от други църкви са казвали това.

Ако става въпрос за вяра, всички казваме че вярваме в Исус Христос. Но дали други говорят за нашата вяра в Исус Христос ?

Обикновено слушаме за някои хора да се казва : „Той е много религиозен”. Или : „Баба ми беше много религиозна...”И за себе си открих, в досието на някогашните служби на ДС направено когато съм бил студент, че съм бил много религиозен. Но това днес не значи нищо. Бих се радвал повече ако някой, някъде, но не в неопределено бъдеще, а сега, да каже, че съм показал вяра в Исус Христос. Сигурен съм, че това би зарадвало и вас.

Това, което ме натъжава е, когато чуя някой, макар и рядко, да казва, че в нашата църква няма любов. За щастие, чувал съм и точно обратното

³ ...Ако пожелаят, децата на Завета могат да го потвърдят и да скъсат с греха, защото Бог им дава възможност да го направят. (Пиер МАРСЕЛ, Библейската доктрина за детското кръщение. София, Нов човек, 2008 г., с.80-81

-че в нашата църква има някаква ведрата атмосфера на приятелство и дружелюбие. Със сигурност мога да кажа, че е имало случаи в които някой брат или сестра е бил наранен от член на църквата, и дори от пастир. Много важно е, ако открием че сме станали причина за обида или пренебрежително отношение към някого, да поискаме разговор за да разберем причината за това. Преди да отидем на такава среща трябва да поискаме от Бога Неговата мъдрост и Неговата любов, за да разберем дълбочината на проблема. И като отидем при брата или сестрата нека имаме сила да се извиним, и нека Бог да ни помогне да изразим искрено и убедително нашата любов, към него, като към светия.

За всичко това имаме нужда не само от добро отношение, не пресилени усмивки, но силата на Святия Дух. Имаме нужда от дълбочината и силата на Любов в Духа. Ето за такава любов е свидетелствал Епафраст за Колосяните.

Мисля че с прекалена лекота приемаме и подминаваме въпросът какви отзиви и свидетелства се дават от наши съседни, колеги, роднини в един град.

Не можем да не забележим от историята на градовете, че тези, които са играли някаква роля в тях са се облагодетелствали по някакъв начин от това. Било в материален, било в духовен смисъл. А като членове на Христовата църква и като членове на една местна църква в един град ние се ползваме от безценни блага и привилегии. Нека поговорим накрая и за тях.

3. БЛАГАТА И ПРИВИЛЕГИИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЦЪРКВАТА (Кол1:26/5-8)

Някой може да остане разочарован. Апостол Павел споменава само такива, които имат духовни измерения. Да, духовни, но с каква висока стойност!

- Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец [и от Господ Исус Христос]...по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули преди това в истинското слово на благовестието...от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат...

Нека да изтъкнем тези блага и привилегии според евангелския текст:

- Благодат и мир от Бога (1:26)
- Достъп до превъзходно образование (1:5с,6с,7)
- Превъзходно познание на Божията благодат (1:6с)
- Живот с надежда (1:5а)
- Наследници на небесни блага(1:5б)

Обикновено хората си пожелават късмет. Но късмета е нещо твърде несигурно. Ние си пожелаваме и не само пожелаваме, но притежаваме със сигурност Божията благодат.

Тя е силата, която е преобърнала посоката на живота ни. Ние сме спасени по благодат, чрез вяра. Казваме това много често и не съм сигурен, че разбираме достатъчно стойността и важността на тази истина. „Оправдани чрез вяра имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос „(Рим 5:1). За това имаме нужда от нейното постоянно изследване, постоянно вглеждане и себеизпитване, как стоим в тази благодат. Изследване и изпитване – това са средства на образованието.

В нашето общество се поставят тревожни въпроси за качеството на образованието в училищата и университетите. Говори се, че то постоянно спада. Това се говори дори по отношение на реномирания Софийски университет. А това се отразява на целия живот в страната. Къде е причината? Трябва да разберем, че процесите на този спад са били заложени и започнали, далеч преди тези последни 10-20 години. Тогава, когато още нашата образователна система изглеждаше здрава и произвеждаща добре квалифицирани кадри, но беше подкопана от атеистичната идеология. Това, което заложи атеистичната идеология преди 25 години, днес се довършва от търговския дух. Учениците и особено студентите са просто клиенти на системата за образователни услуги. И това не е само при нас. Такава е тенденцията в целия модерен свят. За това и процесите на упадък в целия свят стават все по-видими и все по-тревожни.

Може ли нещо друго, видимо, да се изправи срещу тези тенденции.

Но ние вярващите, ние членовете на видимата и невидимата Църквата имаме достъп до едно превъзходно образование. Достъп до превъзходното познание на Божията благодат. Познание, не само знание. Това е образователна среда, в която образно казано се къпем. Въпросът е като се къпем в нея, дали се очистваме от нея. Като се къпем в нея, дали усвояваме това за което тя е предназначена : Да имаме живот с надежда. Да осъзнаваме че сме наследници на непреходни небесни блага.

Скъпи братя и сестри,

За да имаме някакъв реален принос като църква в столицата на България, имаме нужда да осъзнаваме все по-уверено благата и привилегиите, които имаме в Божията благодат, поради Божията милост, поради непрестанната Божия грижа, заради Господ Исус Христос.

Дано добрите отзиви за нас, в този град, да са единствените. И те да се преумножават.

Нека ясно осъзнаем своето място в Христовата църква – и в духове смисъл и във видимите средства, чрез които работим за предстоящото установяване на Божието царство на земята.

АМИН